

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 19 lipca 2004 r.

ustanawiająca Regionalne Komitety Doradcze w ramach Wspólnej Polityki Rybołówstwa

(2004/585/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach Wspólnej Polityki Rybołówstwa⁽³⁾, w szczególności jego art. 31 i 32, przewiduje nowe formy udziału uczestników sektora we Wspólnej Polityce Rybołówstwa poprzez utworzenie Regionalnych Komitetów Doradczych.
- (2) Jednolite podejście do utworzenia Regionalnych Komitetów Doradczych wymaga, aby komitety te odpowiadały jednostkom zarządzającym opartym na kryteriach biologicznych oraz aby ich liczba była ograniczona, tak aby oferowały pełnowartościowe doradztwo, jak również ze względów praktycznych.

(3) Z uwagi na to, iż Regionalne Komitety Doradcze są organizacjami kierowanymi przez uczestników sektora, powinny dostosować swoją strukturę do specyfiki rybołówstwa oraz danych regionów. Niemniej jednak niezbędne są ogólne ramy dla utworzenia Regionalnych Komitetów Doradczych.

(4) W celu zwiększenia wydajności konieczne jest ograniczenie wielkości Regionalnych Komitetów Doradczych przy jednoczesnym zapewnieniu, że obejmują one wszystkie interesy, na które wpływ ma Wspólna Polityka Rybołówstwa, oraz uznanie pierwszeństwa interesów połowowych, mając na uwadze wpływ, jaki wywierają na nie decyzje dotyczące zarządzania oraz polityk.

(5) W celu zapewnienia spójności zagadnień stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania więcej niż jednego Regionalnego Komitetu Doradczego konieczne jest ustanowienie powiązań pomiędzy różnymi Regionalnymi Komitetami Doradczymi.

(6) Z uwagi na zadania Komitetu Doradczego ds. Rybołówstwa i Akwakultury odnowionego na mocy decyzji Komisji 1999/478/WE⁽⁴⁾, który składa się z przedstawicieli wielu europejskich organizacji oraz interesów, praca Regionalnych Komitetów Doradczych powinna być skoordynowana z pracą tego Komitetu Doradczego, do którego powinny one również przesyłać swoje sprawozdania.

(7) W celu zapewnienia skutecznego utworzenia Regionalnych Komitetów Doradczych konieczne jest zaangażowanie środków publicznych do częściowego pokrycia ich kosztów ponoszonych w początkowym etapie działalności oraz kosztów związanych z tłumaczeniami ustnymi i pisemnymi.

⁽¹⁾ Opinia wydana 1 kwietnia 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia wydana 26 lutego 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1242/2004 (Dz.U. L 236 z 7.7.2004, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 187 z 20.7.1999, str. 70.

- (8) Kwota odniesienia finansowego, w rozumieniu pkt. 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą oraz Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej⁽¹⁾, została zawarta w niniejszej decyzji na cały okres obowiązywania przepisów dotyczących finansowania, pozostając jednakże bez wpływu na uprawnienia organu budżetowego określone w Traktacie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Dla celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „zainteresowane Państwo Członkowskie” oznacza Państwo Członkowskie mające interesy połowowe w danej strefie lub łowiska objęte przez Regionalny Komitet Doradczy;
- 2) „sektor rybołówstwa” oznacza podsektor połowowy, w tym armatorów, rybaków działających na małą skalę, zatrudnionych rybaków, organizacje producentów, jak również, między innymi, przetwórców, handlowców i inne organizacje rynkowe oraz sieci kobiet;
- 3) „inne grupy interesów” oznaczają, między innymi, organizacje i grupy ds. środowiska, producentów akwakultury, konsumentów oraz osoby uprawiające rybołówstwo sportowe lub rekreacyjne.

Artykuł 2

Utworzenie Regionalnych Komitetów Doradczych

1. Niniejszym utworzone zostają następujące Regionalne Komitety Doradcze:

- a) Morze Bałtyckie;
- b) Morze Śródziemne;
- c) Morze Północne;
- d) Wody Północno-Zachodnie;
- e) Wody Południowo-Zachodnie;
- f) Zasoby Pelagiczne;
- g) Flota Pełnomorska/Flota Dalekomorska.

2. Obszary geograficzne objęte przez poszczególne Regionalne Komitety Doradcze zostały wskazane w załączniku I do niniejszej decyzji. Każdy Regionalny Komitet Doradczy może tworzyć poddziały zajmujące się zagadnieniami, które obejmują określone regiony rybołówstwa i regiony biologiczne.

Artykuł 3

Procedura

1. Przedstawiciele sektora rybołówstwa i innych grup interesów, zainteresowani jednym z Regionalnych Komitetów

Doradczych, przedkładają wniosek dotyczący działalności wybranego Regionalnego Komitetu Doradczego zainteresowanym Państwom Członkowskim oraz Komisji. Wniosek jest zgodny z celami, zasadami i wytycznymi Wspólnej Polityki Rybołówstwa ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 2371/2002 i zawiera:

- a) deklarację celów;
- b) zasady działania;
- c) wstępny regulamin wewnętrzny;
- d) szacunkowy budżet;
- e) prowizoryczną listę organizacji.

2. Zainteresowane Państwa Członkowskie zdecydują, czy wniosek jest reprezentatywny i zgodny z przepisami ustanowionymi w niniejszej decyzji, jeśli to konieczne, po przedyskutowaniu interesów uczestników sektora, oraz, za wspólną zgodą, prześlą zalecenie Komisji w sprawie danego Regionalnego Komitetu Doradczego.

3. Po dokonaniu oceny zalecenia i ewentualnych zmian we wniosku Komisja przyjmuje decyzję możliwie szybko, a w każdym przypadku dąży do przyjęcia jej najpóźniej w terminie trzech miesięcy, określając datę, od której Regionalny Komitet Doradczy rozpocznie swoją działalność. Przyjęta decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Struktura

1. Każdy Regionalny Komitet Doradczy składa się ze zgromadzenia ogólnego oraz komitetu wykonawczego.

2. Zgromadzenie ogólne zbiera się przynajmniej raz w roku w celu zatwierdzenia sprawozdania rocznego oraz rocznego planu strategicznego, które sporządzane są przez komitet wykonawczy.

3. Zgromadzenie ogólne powołuje komitet wykonawczy, składający się z najwyżej dwudziestu czterech członków. Komitet wykonawczy zarządza pracą Regionalnego Komitetu Doradczego i przyjmuje jego zalecenia.

Artykuł 5

Członkostwo

1. Regionalne Komitety Doradcze składają się z przedstawicieli sektora rybołówstwa i innych grup interesów, na które wpływ ma Wspólna Polityka Rybołówstwa.

2. Europejskie i krajowe organizacje reprezentujące sektor rybołówstwa i inne grupy interesów mogą proponować kandydatury członków zainteresowanym Państwom Członkowskim. Zainteresowane Państwa Członkowskie uzgadniają skład zgromadzenia ogólnego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione decyzją 2003/429/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 147 z 14.6.2003, str. 25).

3. W zgromadzeniu ogólnym i komitecie wykonawczym dwie trzecie miejsc przydziela się przedstawicielom sektora rybołówstwa, a jedną trzecią przedstawicielom innych grup interesów, na które wpływ ma Wspólna Polityka Rybołówstwa.

4. Przynajmniej jeden przedstawiciel podsektora połowowego z każdego zainteresowanego Państwa Członkowskiego reprezentowany jest w komitecie wykonawczym.

Artykuł 6

Udział podmiotów niebędących członkami

1. Naukowcy z instytutów zainteresowanych Państw Członkowskich lub organów międzynarodowych zapraszani są do udziału w pracach Regionalnych Komitetów Doradczych w charakterze ekspertów. Możliwe jest zaproszenie również innych wykwalifikowanych naukowców.

2. Komisja oraz władze krajowe i regionalne zainteresowanych Państw Członkowskich mają prawo uczestniczyć w każdym posiedzeniu Regionalnego Komitetu Doradczego w charakterze aktywnych obserwatorów.

3. Przedstawiciel Komitetu Doradczego ds. Rybołówstwa i Akwakultury ma prawo uczestniczyć w każdym posiedzeniu Regionalnego Komitetu Doradczego w charakterze aktywnego obserwatora.

4. Przedstawiciele sektora rybołówstwa i innych grup interesów z państw trzecich, włączając przedstawicieli Regionalnych Organizacji ds. Rybołówstwa, którzy mają interes połowowy w danym obszarze lub łowiska objęte przez Regionalny Komitet Doradczy, mogą zostać zaproszeni do udziału w danym Regionalnym Komitecie Doradczym w charakterze aktywnego obserwatora, jeżeli omawiane są zagadnienia, które ich dotyczą.

5. Posiedzenia zgromadzenia ogólnego odbywają się przy drzwiach otwartych dla publiczności. Posiedzenia komitetu wykonawczego są otwarte dla publiczności, chyba że, w wyjątkowych przypadkach, większość komitetu wykonawczego zdecydowanie inaczej.

Artykuł 7

Funkcjonowanie

1. Regionalne Komitety Doradcze przyjmują środki niezbędne do ich organizacji, włączając, odpowiednio, sekretariat i grupy robocze.

2. Regionalne Komitety Doradcze przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia przejrzystości na każdym etapie procesu podejmowania przez nie decyzji. Zalecenia przyjęte przez komitet wykonawczy są natychmiast udostępniane zgromadzeniu ogólnemu, Komisji, zainteresowanym Państwom Członkowskim oraz, na wniosek, każdemu członkowi społeczeństwa.

3. Członkowie komitetu wykonawczego, jeżeli to możliwe, przyjmują zalecenia w drodze konsensusu. Jeżeli nie można

osiągnąć konsensusu, zdania odrębne wyrażone przez członków odnotowuje się w zaleceniach przyjętych przez większość członków obecnych i głosujących. Po otrzymaniu zaleceń na piśmie, Komisja oraz, w stosownych przypadkach, zainteresowane Państwa Członkowskie odpowiadają na nie w sposób dokładny w rozsądnym terminie i najpóźniej w terminie trzech miesięcy.

4. Każdy Regionalny Komitet Doradczy wyznacza przewodniczącego w drodze konsensusu. Przewodniczący działa bezstronnie.

5. Zainteresowane Państwa Członkowskie zapewniają odpowiednie wsparcie, w tym pomoc logistyczną, aby ułatwić funkcjonowanie Regionalnego Komitetu Doradczego.

Artykuł 8

Koordinacja pomiędzy Regionalnymi Komitetami Doradczymi

Jeżeli pewne zagadnienie stanowi przedmiot wspólnego zainteresowania dwóch lub więcej Regionalnych Komitetów Doradczych, koordynują one swoje stanowiska, mając na względzie przyjęcie wspólnych zaleceń w sprawie danych zagadnień.

Artykuł 9

Finansowanie

1. Regionalny Komitet Doradczy, który nabył osobowość prawną, może ubiegać się o wspólnotową pomoc finansową.

2. Wspólnotowa pomoc w początkowym okresie działalności może zostać przyznana na bieżące wydatki Regionalnego Komitetu Doradczego w czasie pierwszych pięciu lat jego działalności, zgodnie z warunkami określonymi w załączniku II część 1.

3. Pomoc wspólnotowa może zostać przyznana na pokrycie kosztów tłumaczeń ustnych i pisemnych z posiedzeń Regionalnych Komitetów Doradczych, zgodnie z częścią 2 załącznika II.

4. Kwota odniesienia finansowego na wykonanie tego działania w okresie 2004–2011 wynosi 7 596 000 EUR. Na okres po 31 grudnia 2006 r. kwotę tę uznaje się za ustaloną, o ile jest zgodna z perspektywami finansowymi dla tej fazy, obowiązującymi w okresie rozpoczynającym się w 2007 r. Roczne środki zatwierdza organ budżetowy w ramach limitów perspektywy finansowej.

Artykuł 10

Sprawozdanie roczne i audyt

1. Każdy Regionalny Komitet Doradczy przesyła sprawozdanie roczne ze swoich działań Komisji, zainteresowanym Państwom Członkowskim oraz Komitetowi Doradczemu ds. Rybołówstwa i Akwakultury przed dniem 31 marca roku następnego po roku objętym sprawozdaniem.

2. Komisja lub Trybunał Obrachunkowy może w każdej chwili zorganizować audyt, który będzie przeprowadzony za pośrednictwem wybranej przez nie instytucji zewnętrznej lub przez Komisję, lub przez departamenty samego Trybunału Obrachunkowego.

3. Każdy Regionalny Komitet Doradczy powołuje biegłego rewidenta na okres, w czasie którego korzysta z funduszy wspólnotowych.

Artykuł 11

Przeгляд

Trzy lata po rozpoczęciu działalności przez ostatni Regionalny Komitet Doradczy lub, najpóźniej, do 30 czerwca 2007 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie

sprawozdanie na temat wdrożenia tej decyzji i funkcjonowania Regionalnych Komitetów Doradczych.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lipca 2004 r.

W imieniu Rady

C. VEERMAN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Regionalne Komitety Doradcze, o których mowa w art. 2

Nazwa Regionalnego Komitetu Doradczego	Obszary ICES, rejony CECAF i Ogólny Komitet ds. Rybołówstwa dla Obszaru Śródziemnomorskiego ⁽¹⁾
Morze Bałtyckie	III b, III c i III d
Morze Śródziemne	wody morskie wschodniego pasa śródziemnomorskiego 5°36' szerokości zachodniej
Morze Północne	IV, III a
Wody Północno-Zachodnie	V (z wyłączeniem Va oraz tylko wód WE w Vb), VI, VII
Wody Południowo-Zachodnie	VIII, IX i X (wody wokół Azorów) oraz rejony CECAF 34.1.1, 34.1.2 i 34.2.0 (wody wokół Madery i Wysp Kanaryjskich)
Zasoby Pelagiczne (błękitek, makrela, ostrobok, śledź)	wszystkie obszary (z wyłączeniem Morza Bałtyckiego i Morza Śródziemnego)
Flota Pełnomorska/Flota Dalekomorska	wszystkie niebędące wodami WE

⁽¹⁾ Dla celów niniejszej decyzji obszary ICES zostały określone w rozporządzeniu (EWG) nr 3880/91 (Dz.U. L 365 z 31.12.1991, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1), a dla regionów CECAF zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2597/95 (Dz.U. L 270 z 13.11.1995, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

ZAŁĄCZNIK II

Koszty poniesione przez Regionalne Komitety Doradcze

C z ę ś ć 1 .

Wkład w koszty ponoszone w początkowym etapie działalności Regionalnych Komitetów Doradczych (RAC)

Wspólnota wniesie wkład na pokrycie części kosztów bieżących, począwszy od roku ich utworzenia, przez okres najwyżej pięciu lat. Kwota przyznana każdemu RAC na pokrycie kosztów bieżących nie przekroczy 90 % budżetu operacyjnego i nie może przekroczyć 200 000 EUR w pierwszym roku. Przez cztery kolejne lata maksymalny wkład finansowy będzie stopniowo zmniejszany⁽¹⁾, w zależności od środków dostępnych w budżecie. Komisja będzie zawierać z każdym RAC na każdy rok „umowę dotacji operacyjnej”, która określi szczegółowe warunki i procedurę finansowania dotacji. Wyłącznie rzeczywiste wydatki będą przedmiotem wkładu wspólnotowego, który zostanie przyznany pod warunkiem, że pozostałe źródła finansowania zostały przydzielone.

Dozwolone koszty będą składać się z kosztów niezbędnych do zapewnienia normalnego działania RAC oraz do umożliwienia im realizacji swoich celów.

Następujące koszty bezpośrednie będą dozwolone:

- koszty osobowe (dzienny koszt pracy personelu nad projektem);
- nowy lub używany sprzęt;
- materiały i dostawy;
- rozpowszechnianie informacji pomiędzy członkami;
- koszty podróży i zakwaterowania ekspertów biorących udział w posiedzeniach RAC (w oparciu o stawki lub zasady określone przez departamenty Komisji);
- audyty;
- rezerwa na nieprzewidziane wypadki, nieprzekraczająca 5 % dozwolonych kosztów bezpośrednich.

C z ę ś ć 2 .

Koszty tłumaczeń pisemnych i ustnych

Komisja będzie zawierać z każdym RAC na każdy rok umowę o dotację działań na kwotę nieprzekraczającą 50 000 EUR, która określi szczegółowe warunki i procedurę finansowania dotacji.

⁽¹⁾ W pierwszym roku: 200 000 EUR (90 %), w drugim roku: 165 000 EUR (75 %), w trzecim roku: 132 000 EUR (60 %), w czwartym roku: 121 000 EUR (55 %), w piątym roku: 110 000 EUR (50 %).